

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka, JUDr. Karla Šimky, JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Jana Passera v právní věci žalobce nezletilého **Z. M.**, zastoupeného zákonnou zástupkyní I. M., proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 19. 10. 2006, č. j. 55 Az 96/2005 - 62,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 19. 10. 2006, č. j. 55 Az 96/2005 - 62 zamítl žalobu stěžovatele proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „ministerstvo“) ze dne 7. 7. 2005, č. j. OAM-765/VL-09-ZA09-2005, kterým mu nebyl udělen azyl podle ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) a současně bylo rozhodnuto, že se na tohoto cizince nevztahuje překážka vycestování podle ustanovení § 91 zákona o azylu.

Proti tomuto rozsudku podal stěžovatel v zákonné lhůtě kasační stížnost z důvodu uvedeného v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., aby Nejvyšší správní soud zrušil napadený rozsudek krajského soudu a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení. Současně požádal i o ustanovení zástupce z řad advokátů.

Nejvyšší správní soud se kasační stížností musel zabývat nejprve z hlediska splnění podmínek řízení, neboť pouze v tomto případě může být kasační stížnost soudem meritorně projednána.

Z obsahu soudního spisu vyplývá, že usnesením krajského soudu ze dne 20. 12. 2006, č. j. 55 Az 96/2005 - 81, byl jednak zamítnut návrh stěžovatele ze dne 28. 11. 2006 na ustanovení zástupce z řad advokátů a jednak byl stěžovatel vyzván, aby ve lhůtě 15 dnů od dne doručení tohoto usnesení doložil krajskému soudu doklad o řádném zastoupení advokátem, který ho bude zastupovat v řízení o kasační stížnosti. Současně byl stěžovatel poučen o tom, že pokud ve stanovené lhůtě nevyhoví požadavku krajského soudu, bude kasační stížnost odmítnuta. Jelikož zákonná zástupkyně stěžovatele nebyla v místě doručování na adrese B., V. 97 zastížena, bylo usnesení uloženo dne 23. 1. 2007 u pošty a adresátce zanechána výzva, aby si tuto zasilku vyzvedla. Zákonná zástupkyně stěžovatele na výzvu k vyzvednutí zasilky nereagovala a písemnost si nevyzvedla. Jelikož Nejvyšší správní soud měl ze své úřední činnosti pochybnosti o tom, zda se zákonná zástupkyně stěžovatele zdržovala v době doručování na této adrese, uložil krajskému soudu, aby zjistil místo jejího pobytu a předmětné usnesení jí znovu doručil. Krajský soud proto doručoval znovu toto usnesení na adresu Z. u B., u. 1. m. 117 zákonné zástupkyni stěžovatele,

kteřá je převzala dne 13. 11. 2007 a jeho převzetí potvrdila vlastnoručním podpisem. Na uvedenou výzvu krajského soudu však do současné doby nijak nereagovala.

Podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, pokud sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštního zákona vyžadováno pro výkon advokacie.

Z tohoto ustanovení vyplývá, že povinné zastoupení stěžovatele advokátem v řízení o jeho kasační stížnosti proti rozsudku krajského soudu je zvláštní podmínkou řízení o kasační stížnosti, jejíž nedostatek lze odstranit, bez jejíhož splnění však nelze vydat rozhodnutí ve věci samé. Stěžovatel podle obsahu spisu, již vzhledem ke svému věku, právnické vzdělání nemá a jelikož přes výzvu krajského soudu nepředložil plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v řízení o kasační stížnosti, neodstranil nedostatek podmínky řízení o tomto mimořádném opravném prostředku, který tak brání pokračování v řízení. Nepředložení plné moci udělené advokátovi proto neumožňuje věcné projednání kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud z uvedených důvodů kasační stížnost stěžovatele odmítl (§ 46 odst. 1 písm. a) za použití § 120 s. ř. s.).

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 za použití § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. ledna 2008

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu